

som han ønsker at støtte, vil han være med til at svække det ved at gøre det, som vi i øvrigt ere godt i Færd med: give Dødsstødet til den Danmark naturligt tilkommende Plads som Hovedleddet mellem Nord- og Mellemeuropa; og det kan dog vel næppe være hans Mening. Jeg vil ærlig talt sige, at det Ansvar, han og andre Medlemmer derved ville paatage sig, er ikke ringe, det er tværtimod et meget stort Ansvar; og jeg beklager, hvis de Herrer virkelig skulde komme til at hvile med det Ansvar i Fremtiden. Jeg haaber derfor, at Sagen dog skal kunne gaa igennem trods de Udtalelser, der ere faldne.

A. Nielsen: Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, som synes at rejse sig mellem Tilhængerne af det foreslaaede Projekt og Tilhængerne af Femernrouten. Jeg havde i Fjor Lejlighed til at udtale min Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt saadan ganske aldeles uden Betænkelighed at slutte sig til det ogsaa da foreliggende Forslag, idet jeg syntes, at der var meget, som talte for, at man tog med under sine Overvejelser det Spørgsmaal, som nu i Dag er rejst af det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam). Men jeg har den Opfattelse, at der her i Tinget i Virkeligheden er en stærk Stemning for det Forslag, som foreligger fra den højtærede Ministers Side. Jeg tror, at der er en saa stærk Stemning derfor, at det nok vil overvinde de Betænkeligheder, som ellers kunde rejses. Jeg skal derfor, som sagt, ikke blande mig i denne Strid, jeg vil kun sige, at naar den højtærede Minister stillede Spørgsmaalet saaledes, at vi her havde Valget mellem Øst- og Vesteuropa, kan det i og for sig være rigtigt nok, men i denne Forbindelse vil det være lige saa rigtigt at henvise til, at det just er den vestlige Transportlinie, som er overlæst for Tiden, og for saa vidt det virkelige kunde lykkes at lette denne Linie ved det, som det ærede Medlem for Saksjøbing taler for, turde det dog maaske være den nærmest liggende Opgave. Det er min personlige Opfattelse — jeg tror ikke, at den er almindelig her i Tinget, men jeg kan dog ikke tilbageholde den — at det er den vestlige Linie, Vamdruplinien, som er overlæst, og det er et Spørgsmaal, om det ikke var den nærmest liggende Opgave, at søge denne Linie lettet og derved komme bort fra den Sag, som Regeringen i alt Fald tidligere — jeg ved ikke, hvorledes den nuværende højtærede

Minister stiller sig i saa Henseende — har holdt sig for Øje, nemlig en Lille Bæltsbro, og den store Bekostning, som denne vilde medføre. — Men det, som jeg egentlig har taget Ordet for, er noget, som ligger endnu længere borte fra Forslaget — jeg haaber ikke, at den højtærede Formand vil standse mig; da det, jeg vil sige, dog angaar et Trafikspørgsmaal, som jeg tror, det er fuldt beføjet i Dag at drage ind i Forhandlingen, i alt Fald løseligt. Den Kommisson, som der har været nedsat angaaende de jydskke Baner, har jo nu afgivet sin Betænkning, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til her at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han er betænkt paa at fremsætte Forslag i Overensstemmelse med Resultatet af denne Kommissions Overvejelser. Jeg tror nemlig, at Rigsdagen og Lovgivningsmagten i det hele taget, altsaa ogsaa den højtærede Minister, maa, hvis det skal lykkes at komme nogenlunde godt frem, være betænkt paa at tage Tingene saadan, at de nogenlunde følges ad, nemlig saaledes, at vi udvikle vort Jærnbanenet i Indlandet, samtidig med at vi arbejde paa at knytte og fæstne eller udvide Forbindelserne udad til. Jeg tror, at det vil være rigtigt at lade det gaa nogenlunde Haand i Haand, jeg tror ikke, at det vil være heldigt ensidigt at kaste sig over Forbindelsen med Udlandet. Det var blot dette Spørgsmaal, jeg vilde rette til den højtærede Minister; jeg finder saa meget mere Anledning til at gøre det, som den højtærede Minister ved Forelæggelsen af disse Forslag udtalte, at det er „Regeringens Hensigt, hvis ikke ganske særegne Forhold skulde gøre sig gældende, og hvis der ikke skulde komme Tilskyndelser af en saadan Beskaffenhed, at man mente at burde efterkomme dem, ikke i nærværende Samling at fremsætte Forslag paa Trafikkens Omraade ud over disse tre“. Deri ligger en Antydning af, at den højtærede Minister hidtil ikke har tænkt sig at ville fremsætte andre Trafikforslag end dem, vi have paa Bordet i Dag. Jeg vilde gerne, at denne min Hensigt skulde være noget af den Tilskyndelse, som Ministeren tænkte sig kunde træde til under Forhandlingernes fortsatte Gang for at faa andre Forslag frem. Jeg tror, den højtærede Minister gør Ret i at se at faa disse Ting, som jeg har nævnt, frem Haand i Haand, altsaa baade Udviklingen af Jærnbanenettet inden for Landets særlige Omraade og Udvidelsen af Forbindelsen udad til.